

Sygn. akt II Cz 906/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Janusz Kasnowski

SSO Piotr Starosta

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa A. M. i M. M.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia o kosztach procesu zawartego w punkcie 4 wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 13.11.2014 roku, sygn. akt IC 298/12

postanawia:

- 1. zmienia postanowienie zawarte w punkcie 4 wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 13 listopada 2014 roku w sprawie I C 298/12 w ten sposób, że w miejsce kwot po 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) zasądza od pozwanego na rzecz każdego z powodów tytułem zwrotu kosztów procesu kwoty po 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych).**
- 2. zasądza od powodów na rzecz pozwanego kwoty po 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 906/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świeciu wyrokiem z dnia 13.11.2014 roku zasądził od pozwanego na rzecz powoda A. M. kwotę 8.500 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 17.09.2012 roku do dnia zapłaty oraz na rzecz powódki M. M. kwotę 10.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 17.09.2012 roku do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie postępowanie zostało umorzone. W punkcie 4 wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz każdego z powodów kwoty po 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W punkcie 5 wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świeciu kwotę 4.320,82 zł tytułem opłaty od pozwu od której uiszczenia zwolnieni byli powodowie oraz niepokrytych przez strony wydatków.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, iż o kosztach orzekł w oparciu o wynik postępowania zgodnie z treścią art. 98 kpc.

Zażalenie na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie 4 wyroku z dnia 13.11.2014 roku złożył pozwany, wnosząc o jego zmianę i zasądzenie od pozwanego na rzecz każdego z powodów tytułem zwrotu kosztów procesu kwoty po 2.417 zł, a także zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Zaskarżonemu postanowieniu skarżący zarzucił naruszenie przepisu art. 98 § 3 i 4 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 oraz § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, poprzez zasądzenie przez Sąd na rzecz powodów kosztów zastępstwa procesowego w stawkach wyższych niż stawka minimalna pomimo, że charakter sprawy oraz wkład pracy pełnomocnika powodów nie uzasadniał przyznania kosztów zastępstwa w stawkach przekraczających stawki minimalne.

Pozwany nadto zarzucił naruszenie art. 328 § 2 kpc poprzez zaniechanie wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia dlaczego w ocenie Sądu zasadne jest przyznanie powodom kosztów zastępstwa procesowego w wysokości wyższej niż stawki minimalne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za zasadne.

Zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzając opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Podstawę zasądzenia opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowią stawki minimalne określone w rozdziałach 3-5. Opłata ta nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy.

Jednak zasądzając wynagrodzenie wyższe od minimalnego należy wskazać okoliczności uzasadniające takie postąpienie, a związane z charakterem sprawy, zwiększonym nakładem pracy adwokata oraz wkładem jego pracy w przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy i rozstrzygnięcia. Sąd władny jest zatem miarkować kwotę wynagrodzenia, a także stwierdzić brak podstaw do zasądzenia wyższego wynagrodzenia, jeżeli skala aktywności adwokata pozostawała na przeciętnym poziomie. Powszechny w orzecznictwie jest pogląd, że jeżeli nakład pracy adwokata nie jest zdecydowanie ponadprzeciętny, to wynagrodzenie powinno odpowiadać wysokości jedynie stawki minimalnej.

W niniejszej sprawie pełnomocnik powodów pierwotnie złożył zestawienia kosztów procesu domagając się zasądzenia tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego kwot po 2.400 zł czyli w stawce minimalnej. Następnie na ostatnim terminie rozprawy w dniu 13.11.2014 roku pełnomocnik powodów złożył nowe zestawienia, w których wniósł o zasądzenie kwot po 3.617 zł. Sąd Rejonowy jak wynika z punktu 4 wyroku zasądził koszty procesu zgodnie z żądaniem pełnomocnika i w wysokości wynikającej ze złożonych w dniu 13.11.2014 roku zestawień kosztów. Sąd Rejonowy w sporządzonym uzasadnieniu wyroku nie wskazał jednak na istnienie jakichkolwiek okoliczności przemawiających za przyznaniem wyższego niż stawka minimalna wynagrodzenia.

W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie ani niezbędny nakład pracy adwokata, ani charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia nie uzasadniały przyznania wyższego niż w stawce minimalnej wynagrodzenia pełnomocnika. Sprawa niniejsza nie wymagała ponadprzeciętnego nakładu pracy pełnomocnika ani szczególnego zaangażowania z jego strony. Jeszcze przed pierwszym terminem rozprawy wobec częściowego spełnienia żądań przez pozwanego, pełnomocnik powodów ograniczył żądania pozwów z kwoty 30.000 zł w przypadku powódki do kwoty 10.000 zł a w przypadku powoda z kwoty 12.500 zł do kwoty 8.500 zł. Postępowanie dowodowe ograniczało się przede wszystkim do przeprowadzenia dowodów z opinii biegłych sądowych, a nakład pracy

pełnomocnika ograniczył się do udziału w kilku posiedzeniach, na których sąd przeprowadził dowód z zeznań jednego świadka i z przesłuchania powodów oraz wysłuchania ustnych wyjaśnień jednego z biegłych, a także sporządzenia, poza pozwami, kilku pism procesowych, w szczególności odnoszących się do wyników opinii biegłych, przy czym pisma te nie były obszerne.

Wszystkie te okoliczności nie wskazują na ponadprzeciętne zaangażowanie pełnomocnika procesowego i nie uzasadniają przyznania wynagrodzenia w stawce wyższej niż minimalna. Sąd Okręgowy miał przy tym także na uwadze wartość przedmiotu sprawy, po ograniczeniu powództw, która również nie wskazywał na skomplikowany i pracochłonny charakter niniejszej sprawy.

Dlatego też na mocy art. 396 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie zasądzając od pozwanego na rzecz powodów tytułem kosztów procesu w miejsce kwot po 3617 zł kwoty po 2417 zł tj. z uwzględnieniem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w minimalnej stawce.

Na mocy art. 98 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 99 kpc i art. 108 § 1 kpc a także na podstawie § 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu zasądzono od powodów na rzecz pozwanego kwoty po 90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Na kwoty te składało się minimalne wynagrodzenie pełnomocnika w kwotach po 60 zł i po 30 zł z tytułu opłaty od zażalenia.